

“ദൈവം സ്നേഹം

ആകുന്നു”

എച്ച്. എ. ഡിക്സൻ

“ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു. അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കണം” എന്നു ദേശു, ശമര്യക്കാരി സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ 4:24). ഇതിൽ ദൈവം ഒരു വ്യക്തി ആണെന്നു ദേശു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അവൻ ആത്മാവാകുന്നു - അതായത്, വാസ്തവത്തിലുള്ള വ്യക്തി, പക്ഷ മൃദുവനായും അമർത്യനാണ്. അവൻ ആത്മാവാണ് - അതായതു, അവനിൽ കുറവൊന്നുമില്ല. അവനെ സ്വപ്നിക്കുവാനോ, അവനെ മനുഷ്യ കണ്ണുകളാൽ ദർശിപ്പാനോ സാധ്യമല്ല. അവൻ ആത്മാവാബാണകിലും ധമാർത്ഥ വ്യക്തിയാണ്. അവൻ വ്യക്തിയായ ദൈവം അഭ്യന്തരം.

1 യോഹന്നാൻ 1:5-ൽ അപ്പോസ്റ്റലനായ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു, “ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു, അവനിൽ ഇരുടു ഒടും ഇല്ല.” ഈ പ്രസ്താവനയിൽ യോഹന്നാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നതു ദൈവം ബുദ്ധിമാനായ ഒരു വ്യക്തി എന്നാണ്. അവൻ ഒരു വെളിച്ചമല്ല, അവൻ വെളിച്ചമാണ്. പ്രകാശം അവന്റെ സ്വഭാവമാണ്. ദൈവ സാരാംശത്തിന്റെ ബുദ്ധിപരമായ വർമ്മാണ് അത്. പ്രകാശം ദൈവത്തിന്റെ ഗുണം മാത്രമല്ല, എന്നാൽ അതു തന്നെയാണ് ദൈവം. യാക്കാബ് ദൈവത്തെ “വെളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാവു” എന്നാണ് വിജിച്ചിരിക്കുന്നത് (യാക്കാബ് 1:17). അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്നാണ് പൗലോസ് പറഞ്ഞത് (1 തിമോസ്ഫൈറാസ് 6:16).

ദൈവ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രധാന പ്രസ്താവന 1 യോഹന്നാൻ 4:8-ൽ നാം കാണുന്നുണ്ട്: “സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ.” വെളിച്ചത്തോലെ, സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ ഗുണമല്ല, അവന്റെ സ്വഭാവമാണ്. “ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു” എന്ന പ്രയോഗം ദൈവത്തിന്റെ ബുദ്ധിപരമായ സ്വഭാവത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നതെങ്കിൽ, “ദൈവം സ്നേഹം ആകുന്നു” എന്ന പ്രയോഗം അവന്റെ ധാർമ്മികസ്വഭാവത്തെ കാണിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മനോഹരത്വം, ശക്തി, നീതി എന്നിവയെ കുറിച്ചു ഔദാർക്ക് അറിവിലെല്ലാക്കിൽ അയാൾക്കു അവനെക്കുറിച്ചു പലതും അറിയാമെങ്കിലും ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു പരിമിതമായ അറിവേയുള്ളൂ. അതുപോലെ

ഒരാൾക്കു സ്നേഹം എന്ന ആശയം അറിയില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്കു ദൈവത്തെ അറിയില്ല. സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെതാൻ; കാരണം അവൻ സ്നേഹം ആകുന്നു. അപ്പോൾ, ദൈവം, ആത്മാവാകുന്നു, വ്യക്തിയായി ജീവിക്കുന്നവനുമാണ്. അവൻ വെളിച്ചുകൂനു, ഒരു ബുദ്ധിയുള്ള വ്യക്തി; അവൻ സ്നേഹം ആകുന്നു, ധാർമ്മികമായി ഒരു വ്യക്തി.

യോഹാനാൻ തന്റെ ഒന്നാം ലേവനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണ് എഴുതുന്നത്, അവർക്കു തമിൽ തമിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ട ഗുണങ്ങ ഒളക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റായ അവരുടെ ആശയം തിരുത്തുവാനായിരുന്ന ഒരു ഭാഗം, സാഹോദര്യ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉള്ളി പ്ലിയുക എന്നതായിരുന്നു പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യ ഭാഗ്യം 1 യോഹാനാൻ 4:7, 8 നാം വായിക്കുന്നു, “പ്രിയമുള്ളവരേ, നാം അനേകാന്നു സ്നേഹിക; സ്നേഹം ദൈവത്തിൽ നിന്നു വരുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ അറികയും ചെയ്യുന്നു. സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം സ്നേഹം തന്നേ.”

“സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു, ദൈവത്തെ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു” സ്നേഹം കുടാതെ, പുത്രത്തായിനു ഒരാൾക്കു അവകാശപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു കുട്ടി തന്റെ ഭാതിക പിതാവിന്റെ സ്വഭാവം പകിടുന്നതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മിയ പെത്രൽ അവന്റെ ആത്മിയ പിതാവിന്റെ സ്വഭാവവും പകിടുന്നു. പിതാവു സ്നേഹമാണ്, അവന്റെതന്നു അവകാശപ്പെടുന്നവർ അവന്റെ സ്നേഹവും പകിടണം. അതു ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നതുപോലെ അവന്റെയും ഭാഗം ആകണം.

ദൈവ സ്നേഹം മനുഷ്യനു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു

ദൈവത്തെ പുർണ്ണമായി ശ്രദ്ധിപ്പാൻ മനുഷ്യമനസ്സിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൻ കണ്ണിനു ദൈവത്തെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവൻ കൈകൾക്കു ദൈവത്തെ സ്വപർശിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവൻ മനസ്സിനു ദൈവത്തെ ആരാധ്യവാനും സാധ്യമല്ല. ദൈവം തന്റെ സ്വഭാവവും ഗുണങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, എങ്കിലും മനുഷ്യൻ പേരനക്കാണോ, വാക്കുകൾ കൊണ്ടോ വിവരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

പരിമിതിയില്ലാത്ത ദൈവ മനസ്സും സ്വഭാവവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരിമിതിയുള്ള മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ, പിനെ, മനുഷ്യൻ ദൈവ സ്വഭാവവും ധാരാർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവൻ ദൈവിക വെളിപ്പെടുത്തലിനെ ആശയിക്കുകയെ വഴിയുള്ളൂ. ശരിയായും നമുക്കു അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലെഡിനോടുകൂടെ പറയുവാൻ കഴിയും, “അവൻ നിത്യശക്തിയും ദിവ്യതവുമായി അവന്റെ അദ്യശ്രൂത ലക്ഷണങ്ങൾ ലോക സൃഷ്ടിമുതൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെടുവരുന്നു ...” (റോമർ 1:20). ഈ പ്രസ്താവന ദൈവത്തിന്റെ ദൈവികതയെയും ശക്തിയെയും ആണ് പറയുന്നതെങ്കിലും അവൻ സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതു

വാസ്തവമാണ്. നമുക്കു അവൻ്റെ സ്വന്നഹം പ്രത്യേകമായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും, അവൻ്റെ ദൈവികമായ മനസ്സിലിവു, ദയ, കരുണ എന്നിവ മനുഷ്യരോടു പ്രവൃത്തിയാൽ തെളിയിക്കുന്നതു നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും.

ദൈവം തന്റെ സുഷ്ടിപരമായ പ്രവൃത്തികളാൽ മനുഷ്യരോടു തന്റെ സ്വന്നഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ദൈവം ലോകത്തെ സുഷ്ടിച്ചതു വസിപ്പാനായിട്ടാണ് എന്നു പ്രവാചകനായ ദേശങ്ങാവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യൈശവ്യാവു 45:18). ഇതിന്റെ ശരിയായ വ്യാപ്താനം എന്നെന്നനാൽ ദൈവം ആരംഭത്തിൽ മനുഷ്യനു വസിപ്പാനായിട്ടാണ് ലോകത്തെ ഉണ്ടാക്കിയത്, കാരണം അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്നഹ വസ്തുവായിരുന്നു. ദുതനാരേകാൾ അല്പപം താഴ്ത്തി സുഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ ദൈവം സന്ദർശിച്ചു (എബ്രായർ 2:6, 7).

ഈ വാസനമലത്തു, സ്വന്നഹവാനായ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പിനു ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം നല്കിയതോടുകൂടെ, അവനു യോജിച്ചതായ ഒരു തുണായെ അവൻ്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിരവേറ്റുവാനായി നല്കി ആ തുണായെ മനുഷ്യനുകൊടുത്തുകൊണ്ടു ധാർമ്മികരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ ബന്ധമാണ്, അതായത് പുരുഷനു തന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള സ്വന്നഹം. ഇതു മനുഷ്യനു പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായി ഒരു കൂടുംബ ബന്ധം ഉണ്ടാക്കി വാസ്തവത്തിലുള്ള സ്വന്നഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമായി അത്യുഗങ്ങളായി നിലനില്ക്കുന്നു സ്വന്നഹത്തകാൾ മധ്യരമായ മദ്ദാനു മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല.

ഭൗതികലോകത്തെ ദൈവം സുഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, ദൈവ സ്വന്നഹം പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു. പ്രത്യേകതയുള്ള ഏദൻ തോട്ടത്തിലാണ് ദൈവം മനുഷ്യരെ ആകിയത്. മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്യുകയും അവനെ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും ആ സ്വന്നഹം തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടു മനുഷ്യൻ വേല ചെയ്യുവാൻ നിർമ്മാണിതനായെങ്കിലും അവനു ഫലപുതിഷ്ട കാലാവസ്ഥയും കാലാവസാനം വരെ വിതെക്കുവാനും കൊയ്യുവാനും ഉള്ള കാലവും ഉറപ്പു വരുത്തി.

മനുഷ്യനു തനിയെ, ലോക പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നും, ഷിഖത്തു മാറ്റവാൻ പഴിക്കണംതൊന്തു കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം അവനിൽ ഇല്ല. പീണ്ഡും, നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുക വഴി അവൻ തന്റെ സ്വന്നഹത്തെ പ്രകടമാക്കി. ദൈവം വിവിധ സന്ദേശ വാഹകരിലുടെ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. അവൻ ഇരുട്ടിനെ ആകറ്റുവാൻ മനുഷ്യനു വെളിച്ചും നല്കി, മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുവാൻ ആലോചനയും കൊടുത്തു. ആ നിർദ്ദേശങ്ങളും ആലോചനയുമാണ് “പുസ്തക അഭ്യുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഉള്ളത് സ്വന്നഹം തന്നെ എന്നു തെളിയിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ് ബൈബിൾ.”

മനുഷ്യന്റെ പാപങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതിവിധി നല്കി എന്നതാണ് ദൈവസ്വന്നഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവു. യോഹനാൻ 3:16 ബൈബിളിലെ “സുവർണ്ണഭാഗം” എന്നു വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു യോജിക്കുന്ന ഓന്നാണ്. കാരണം, ആ വേദഭാഗം ദൈവസ്വന്നഹത്തിന്റെ

ഉദാത്ത ഉദാഹരണമാണ്. നമുക്കു പകരമായി ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ നല്കുവാനെങ്കവെള്ളം ലോകത്തെ സ്വന്നഹിച്ചു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ പെച്ചുകൊടുത്തിനാൽ നാം സ്വന്നഹം എന്ത് എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” (1 യോഹന്നാൻ 3:16). ദൈവ സ്വന്നഹം, മനുഷ്യരോടു നാലു ദിശയിലേക്കും പ്രവഹിക്കുന്നതു അധികവും നാം കാണുന്നതു കാർവ്വരി ക്രുശിലാണ്. ആത്മാക്രാന്തിക്കുള്ളിട്ടുള്ള അവൻ കരുതപ്പെട്ടു നീണ്ടം, ആഴം, ഉയരം, വീതി അതു കാണിക്കുന്നു.

ദൈവ സ്വന്നഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രതിഫലമാണ് ദൈവ വൈനത്തിന്റെ കുടായ്മയും സന്തോഷവും. ദൈവ സഭയിലേക്കു ചേർക്കപ്പെടുന്നവരുടെ നേട്വമാണ് ഈ കുടായ്മ. അതിൽ തന്റെ ജനം എല്ലാ അനുശ്രദ്ധങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നു. അവൻ സഭയെ സ്വന്നഹിച്ചു, അതിനെ നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമാക്കി, ദൈവാത്മാ വിനു വാസയോഗ്യമാക്കി.

ദൈവ സ്വന്നഹത്തിന്റെ അവസാന അടയാളമായി, കല്ലറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തിനു പ്രത്യാശയുണ്ടായെന്നു നമ്മുണ്ടാണെന്നു. സ്വന്നഹവാനായ ദൈവം ഇതു മനുഷ്യരിൽ ശ്രാസിയമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു, ഈ മനുഷ്യരാണ് ആ പ്രചോദനത്താൽ നീതിയോടെ ജീവിക്കേണ്ടത്. ജീവിതം നിത്യതയിലേക്കുള്ള ഒരു പട്ടിക്കരിക്കാനുള്ള വിശ്വാസം, ശക്തമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ സഹിക്കുവാനും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കഷ്ടങ്കൾ സഹിക്കുവാൻ പ്രത്യാശ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. ജീവനും ഭക്തിയും വേണ്ട എല്ലാ അനുശ്രദ്ധങ്ങളും നല്കിയിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശ ദൈവ സ്വന്നഹം പ്രാർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ മറ്റൊരു തെളിവാണ്.

ദൈവസ്ഥന്പരമനാട്യമനുഷ്യരെ പ്രതികരണം

മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ഒരു സ്വന്നഹ പ്രതികരണം പ്രതീക്ഷിച്ചു ദൈവം തന്റെ സ്വന്നഹം മനുഷ്യരിലേക്കു പകർന്നു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ നമ്മുണ്ടായ അതിനു സ്വന്നഹിച്ചതുകൊണ്ടു നാം അവനെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു” (1 യോഹന്നാൻ 4:19). നാം അവനെ സ്വന്നഹിക്കുവാൻ, അവൻ സ്വന്നഹിക്കുന്നവരെ നാം സ്വന്നഹിക്കണം; ദൈവജനങ്ങളാടു മൊശമായി പെരുമാറിക്കൊണ്ടു ദൈവത്തെ സ്വന്നഹിക്കാൻ കഴിയും എന്നതു തെറ്റായ ധാരണയാണ്. “തന്നെക്കാൾ ഭൗമംശംരെന്നു” കരുതി ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ദൈവജനത്തെ സ്വന്നഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു അപ്പോസ്റ്റലനായ പൊലൊസ് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയോടും പ്രബോധിച്ചിരിക്കുന്നു (പിലിപ്പിയർ 2:3).

സ്വന്നഹം ശുശ്രൂഷ എന്നു തർജ്ജിമി ചെയ്യണം. സ്വന്നഹം മുലം പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിശ്വാസമാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ ഫലപദമായ വിശ്വാസം. ദേഹം പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എന്ന സ്വന്നഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എൻ്റെ കല്പനകൾക്കെല്ലാം കാത്തുകൊള്ളും” (യോഹന്നാൻ 14:15).

അതുകൊണ്ടു, സ്നേഹം, ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു
വേർപെടുത്താവുന്നതല്ല; ദൈവജനത്തോടുള്ള സ്നേഹം
പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു ശുശ്രൂഷയിലും ദൈവജനത്തോടുള്ള സ്നേഹം
ആത്മാക്കലെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരുടെ രക്ഷ ആഗ്രഹിക്കുകയും
അതേ സമയം അവർക്കു ആവശ്യമുള്ള ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും
വേണം. നാം ആളുകളുടെ ഭരതികമായ ആവശ്യങ്ങളുടെ നേരെ
കിണ്ണും കാതും അടച്ചാൽ നമുക്കു കുറച്ചുമാത്രം ആത്മാക്കലെ
ആത്മിയാഹാരതത്താൽ നേടുവാൻ കഴിയും. ദേശു നന്ന
ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു, അതുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആ
മാതൃകയസ്ഥിച്ചു സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദൈവ സ്നേഹാത്തിന്റെ ശുണ്ടേതയും സ്വഭാവത്തെയും
വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് സുപരിചിതമായ പാലോസിന്റെ ലേവനം ആയ
1 കൊരിന്ത്യൻ 13. ദൈവദാസൻ പറഞ്ഞു,

സ്നേഹം ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കയും ദയകാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
സ്നേഹം സ്വർഖിക്കുന്നില്ല, സ്നേഹം നിഗ്രഹിക്കുന്നില്ല,
ചീർക്കുന്നില്ല, അയോധ്യമായി നടക്കുന്നില്ല, സ്വാർത്ഥം
അനോഷ്ഠിക്കുന്നില്ല, ദേശ്യപ്പെടുന്നില്ല, ദോഷം കണക്കിടുന്നില്ല,
അനീതിയിൽ സന്തോഷിക്കാതെ, സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.
എല്ലാം പൊറുക്കുന്നു, എല്ലാം വിശ്രസിക്കുന്നു, എല്ലാം
പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു (വാക്യങ്ങൾ 4-7).

ഈ വേദഭാഗം വിവരിക്കുന്ന സ്നേഹസ്വഭാവത്തെ ആശാക്കിലും -
ദൈവം സ്നേഹം ആകയാൽ - അതു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം
കുടെയ്യാണ്. “സ്നേഹം” എന്നതിനു പകരം “ദൈവം” എന്ന
വാക്കുപയോഗിച്ചു വായിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും:

ദൈവം ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കയും ദയകാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
ദൈവം സ്വർഖിക്കുന്നില്ല, ദൈവം നിഗ്രഹിക്കുന്നില്ല ചീർക്കുന്നില്ല,
അയോധ്യമായി നടക്കുന്നില്ല, സ്വാർത്ഥം അനോഷ്ഠിക്കുന്നില്ല,
ദേശ്യപ്പെടുന്നില്ല, ദോഷം കണക്കിടുന്നില്ല, അനീതിയിൽ
സന്തോഷിക്കാതെ, സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. എല്ലാം
പൊറുക്കുന്നു, എല്ലാം വിശ്രസിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു,
എല്ലാം സഹിക്കുന്നു,

ദൈവമകൾ ദൈവസ്വഭാവം കൈവരിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്,
തന്റെ പേര് ഈ തിരുവെഴുത്തുഭാഗത്തിന് പകരം വയ്ക്കുക. നമുക്ക്
പീണിഡും ഈ വിധത്തിൽ വായിക്കാം:

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ക്ഷമിക്കുന്നവനും, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി
ദയവുള്ളവനും അസുയ ഇല്ലാത്തവനും; ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി

ഇന്തഷ്ടയും പകയും ഇല്ലാത്തവൻ, അകാരണമായി ദേശ്യ പ്ല്ലാറ്റവൻ ; ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെതുമാത്രം അനോഷ്ഠിക്കാതവൻ, പ്രകോപനമില്ലാത്തവനും, ഭോഷം കണക്കിടാത്തവനും, അനീതിയിൽ സന്നോഷിക്കാത്തവനും ആയിരിക്കും; എല്ലാം കേൾക്കുകയും, എല്ലാം വിശസിക്കുകയും, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുകയും, എല്ലാം സഹിക്കുകയും ചെയ്യു.

അവസാനം, നമ്മുണ്ടായ ഓരോരുത്തരേയും ആ വാക്കിനു പകരമായി വൈച്ഛുക്കാണ്ടു വായിക്കാം:

ഞാൻ ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കയും ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ സ്വപർശിക്കുന്നില്ല, ഞാൻ നിശ്ചിക്കുന്നില്ല, ചീർക്കുന്നില്ല; അയോധ്യമായി നടക്കുന്നില്ല, സ്വാർത്ഥം അനോഷ്ഠിക്കുന്നില്ല; ദേശ്യപ്ല്ലാറ്റുന്നില്ല, ഭോഷം കണക്കിടുന്നില്ല, ആ നീതിയിൽ സന്നോഷിക്കാതെ, സത്യത്തിൽ സന്നോഷിക്കുന്നു, എല്ലാം പൊറുക്കുന്നു, എല്ലാം വിശസിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു.

ആർക്കും അത്തരം ദയാഗ്രതയുള്ളതായി സ്വയം അവകാശ പ്ല്ലാറ്റവൻ കഴിയുകയില്ല, എന്നാൽ അതു ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ വാസ്തവ ത്തിലുള്ള പരീക്ഷണമാണ്. നമുക്കു വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തെ അറിയാമോ? നമ്മിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു പറയാൻ കഴിയുമോ? നാം ഉത്തരം പറയുന്നോൾ, നാം അവൻ എങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നോർക്കുക സ്വന്നഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിയുന്നില്ല, ദൈവം സ്വന്നഹിക്കുന്നു (1 യോഹനാൻ 4:8); “നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്വന്നഹിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എന്ന് ശിഷ്യരാർ എന്നു എല്ലാവരും അറിയും” (യോഹനാൻ 13:35).

സ്വന്നഹിത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ പരഖലാസ് പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നാം ആരായുന്നോൾ, മനുഷ്യൻ്റെ സ്വാർത്ഥ സ്വഭാവമാണ് നമ്മിൽ വരുന്നത്. മനുഷ്യൻ സ്വയം - പര്യാപ്തനാബന്ന ചിന്ത ഉണർത്തുകയാണ് അപ്പോൾ അവൻ മറ്റുള്ളവരെ വിമർശിക്കുന്നോൾ അവൻ എടുത്ത താഴുന്നു എന്നോർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ കണ്ണിൽ കോൽക്കിടക്കുന്നോൾ, സദ്ധാരണരന്തെ കണ്ണിലെ കരട് എങ്ങനെനകാണും എന്നതും നമ്മുണ്ടായ ഓരോരുത്തിന്റെ കൂദാശയാണ് (മത്തായി 7:3, 4; കൈജെവി).

സ്വന്നഹില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിനു ഒരു ശുണ്ണവുമില്ല എന്നു ഉള്ളി ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാ? ദൈവ പുരുഷ താർക്കു അത്കൃതവരങ്ങൾ നല്കിയപ്പോൾ, സ്വന്നഹില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവമുൻപിൽ ശുന്നമാണ് (1 കൊരിന്തു 13:1, 2). ആ വരങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുകയും പിന്നു നിന്നു പോകയും ചെയ്തു; ഇപ്പോൾ നില നിലക്കുന്നത്, വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്വന്നഹിക്കുന്നു (1 കൊരിന്തു 13:13). ഒരുള്ളടെ

വിശ്വാസത്തിനും പ്രത്യാഗ്രക്കും വില നല്കുന്നത് ആ ഗുണമാണ്. ആ ഗുണത്താൽ നാം ദൈവത്തിന്റെതോ അല്ലയോ എന്ന് അറിയാം. അതിനാൽ നാം വാസ്തവത്തിൽ അവൻ്റെ മകരളാണോ അല്ലയോ എന്നറിയാം. ഇതിനാൽ ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതശൈഷം അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നാം അവനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ ഇല്ലയോ എന്നറിയാം.

കുറിപ്പ്

‘പ്രധാനിക്ക് മാർട്ടിൻ ലേഡാൻ, “ദ മദ്രൂസ് ഓഫ് ശോബ്,” ഫോഞ്ചൻസ് ഓഫ് ഐയിൽത്ത് ആൻഡ് ഐപയിൻസ് കോമ്പ്, ആൻഡ് എഡ്. ആർട്ടുൺ എച്ച് ഹോവാർഡ് (വെസ്റ്റ് മോൺറോ, ലാ.: ഫോവാഹാഫ് പസ്റ്റിഷിംഗ് കമ്പനി., 1996).

ഈ പാഠം 1958-ലെ, അബിലീൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് ലെക്ചർ
എസിഞ്ച് പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണമാണ്. അബിലീൻ ക്രിസ്ത്യൻ
യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലെക്ചർഷിപ്പ് ഡയറക്ടറുടെ അനുവാദത്തോ
ടെയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

© 2009 Truth for Today